

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010742
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113010742.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

B. T.

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom R. M. F., M. S. XXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. k. 6T/150/2014-234 zo dňa 27.02.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

B. T. bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 27.02.2015 č.k. 6T/150/2014-234 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že dňa 09.02.2013 v čase o 15,39 hod. vstúpil do herne „F.“ v R. M. F., ul. L. č. XXX, . kde podišiel k barovému pultu a následne ľavou rukou vytiahol atrapu krátkej guľovej zbrane (airsoftovej pištole) a vyžiadal mieriac zbraňou na poškodenú krupierku L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. M. F., E.. č. XXX/X, vydanie finančnej hotovosti so slovami: „Daj mi všetky peniaze a rýchlo!“, ktorá potom z obavy o svoj život spod baru vytiahla 2 buksy s finančnými hotovosťami, jednu zo zásuvky a druhú z trezora, kde počas toho sa obvinený premiestnil za bar za poškodenú a tieto dve buksy si zobral do ruky, na čo následne prinútil poškodenú si ľahnúť na zem a dať si ruky za hlavu, kedy následne obvinený odišiel z herne preč, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenej spoločnosti U. so sídlom v A., Ul. Q. č. XX, IČO: 17 640 415, škodu na odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 794 €. Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l) a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch obžalovaný namietal, že súd prvého stupňa mal pri ukladaní trestu použiť zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Za výnimočné a mimoriadne okolnosti prípadu považuje skutočnosť, že pri posudzovaní zdravotného a duševného stavu bola u neho zistená návyková a impulzívna porucha spočívajúca v patologickom hráčstve. Viackrát v súdnom konaní bola deklarovaná jeho snaha podstúpiť adekvátnu liečbu, ktorá by znížila na minimum, alebo odstránila túto poruchu návykovosti a impulzívnosti. Za pomery hodné osobitného zreteľa považuje tiež fakt, že sa ocitol v tiesnivých rodinných pomeroch, ktoré si nespôsobil a tiež, že po spáchaní skutku a zadržaní príslušníkmi polície sa priznal a označil miesta, v ktorých odhodil časti oblečenia, vrátane

pištole a v plnej miere odovzdal lup ihneď po čine. Nesúhlasil ani s tým, keď súd prvého stupňa uznal ako poľahčujúcu okolnosť iba to, že sa v plnej miere k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Za poľahčujúcu okolnosť považuje aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., že trestný čin spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej poruchy podľa § 36 písm. c) Tr. zák. a tiež že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov v zmysle § 36 písm. h) Tr. zák. Napokon vytykal nečinnosť zo strany prokuratúry, keď už v prípravnom konaní sa domáhal začatia konania o vine a treste a nebolo toto akceptované. Je toho názoru, že trestná sadzba za predmetný skutok sa pre neho javí ako neprímerane prísna a je presvedčený, že účel trestu bude naplnený aj pri uložení trestu odňatia slobody kratšieho trvania. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol za použitia ustanovenia § 39 Tr. zák.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť a zákonnosť odvolaním napadnutého výroku o treste a žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine a súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ vyhlásenie o vine prijal a následne uznal vinu obžalovaného bez ďalšieho dokazovania.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu. K veci je potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní pri ukladaní trestu obžalovanému bolo zo strany súdu prvého stupňa aplikované ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, ktorý postup bol v odvolacom konaní odvolacím súdom odobrený. Najvyšší súd Slovenskej republiky však v dovolacom konaní predchádzajúce odsúdenie zrušil a jednoznačne vyslovil záver, že v predmetnom prípade u obžalovaného B. T. nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zák. Pritom v dovolacom konaní boli Najvyššiemu súdu známe všetky okolnosti, ktorých neakceptovanie súdom prvého stupňa obžalovaný vo svojom odvolaní vytykal a domáhal sa ich zohľadnenia. Oproti pôvodnému konaniu boli zistené aj nové skutočnosti, najmä výsluchom matky obžalovaného, ktorá objasnila okolnosti, za ktorých bol obžalovaný v inkriminovaný deň vykázaný z domácnosti a tiež boli zadovážené posudky o správaní sa obžalovaného vo väzbe a vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto nové okolnosti však podľa názoru odvolacieho súdu neboli takého charakteru, aby bolo možné aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a týmto negovať právny záver rozhodnutia Najvyššieho súdu, ktorým je ako súd prvého stupňa, tak aj krajský súd podľa ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný. Obžalovanému bola priznaná jedna poľahčujúca okolnosť, na základe ktorej mu bol uložený trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby § 188 ods. 2 Tr. zák. a ani po prípadnom priznaní ďalších poľahčujúcich okolností, ktorých sa obžalovaný v odvolaní domáhal, by už trest bez aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. nemohol byť znížený. Navyiac odvolací súd podotýka, že nesúhlasí s tým, že by si tiesnivé osobné a rodinné pomery nespôsobil obžalovaný sám. Práve naopak, všetky tieto jeho problémy súvisia s jeho predchádzajúcim životom a trestnou minulosťou, ktorých jediným pôvodcom je sám obžalovaný. Tento záver platí aj pokiaľ sa týka jeho závislosti na hracích automatoch, ktorá sa od tohto jeho života postupne odvíjala.

Vychádzajúc z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné, a preto postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.